

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: NANO-EUROHAUS s.r.o.** (dříve EUROPAHAUS CZECH GROUP s.r.o.), IČ 622 41 940, se sídlem Pražská 810/16, 102 00 Praha 10 – Hostivař, zastoupené Mgr. Venuší Nedvědovou, advokátkou se sídlem Jiráskova 413, 436 01 Litvínov, **proti žalovanému: Státnímu úřadu inspekce práce**, IČ 750 469 62, se sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2014, č.j. 4436/1.30/14-2,**

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2000,- Kč. Částka 2000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včasné podanou žalobou, k jejímuž projednání a rozhodnutí věci je na základě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2015, č.j. Nad 32/2015-28, příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2014, č.j. 4436/1.30/14-2, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 6. 10. 2014, č.j. 15550/7.30/14/14.3-4, kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 22.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, neboť se dopustila správního deliktu na úseku pracovní doby dle ustanovení § 28 odst. 1 písm. l) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), tím, že v období od 1. 6. 2013 do 13. 6. 2013 nevedla u dvou zaměstnanců evidenci pracovní doby s vyznačením začátku a konce odpracované směny, čímž porušila ustanovení § 96 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“). Žalobkyně se rovněž dopustila správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr dle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce tím, že u dvou zaměstnanců, se

kterými uzavřela dohody o provedení práce, neuvedla dobu, na kterou byly tyto dohody uzavřeny, čímž žalobkyně porušila ustanovení § 75 zákoníku práce. Žalobkyně se touto žalobou taktéž domáhala zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Dne 12. 1. 2016 bylo soudu doručeno podání, v němž žalobkyně prostřednictvím své právní zástupkyně sdělila soudu, že bere podanou žalobu v plném rozsahu zpět.

Dle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), platí, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud tudíž v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s.ř.s., ve výroku ad I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.

Z důvodů zastavení řízení současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť neshledal důvody pro postup podle věty druhé citovaného paragrafu a navíc žalobkyně náhradu nákladů řízení ani nepožadovala.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění po 1. 9. 2011, rozhodl ve výroku ad III. usnesení o vrácení soudního poplatku žalobkyni, který soudu uhradila při podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, a to toliko ve výši 2.000,- Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000,- Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 20. ledna 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová